

[Ludvig Christensen.]
 fuld Ret at raabe et Varsko til Regeringspartierne. Det vil ganske sikkert gaa saadan, at hvis man ødelægger Arbejdernes Livsvilkaar i vort Land paa den Maade, som denne Lov vil kunne medvirke til, vil det ikke komme til at betyde, at vi faar en dygtigere Arbejderklasse, saa vil det ikke komme til at betyde, at vi bliver bedre stillet i Konkurrencen overfor Udlandet, tværtimod. Det høje Tings Medlemmer kan se ud over Verden, hvor de vil, de vil ikke finde et eneste Land, hvor man kan præstere dygtigt Arbejde med en lavt og daarligt stillet Arbejderbefolkning. Tværtimod er Forholdet det, at der, hvor vi har de bedst lønnede Arbejdere, der laves det bedste Arbejde. Alle Forsøg paa at trykke Arbejderbefolkningen i vort Land ned paa et lavere Løniveau, end de er paa, vil uvægerlig følges af, at vi ikke længer bliver i Stand til at faa Arbejderne til at gøre det Arbejde, de udfører, saa godt og saa hurtigt, som de hidtil har gjort det. Det vil være en nationaløkonomisk Ulykke for vort Land, hvis den Politik, den Tendens, der ligger i dette Lovforslag, fortsat skal fremmes gennem Lovgivningen herhjemme. Det vil være en Ulykke for dansk Erhvervsliv, hvis man gaar hen og ødelægger de Fagorganisationer, som har deres store Andel i Æren for, at dansk Haandværk og Industri staar paa det Standpunkt, de indtager i Dag. Uden de Fagforeninger, der Gang paa Gang har drevet Arbejdsgiverne i vort Land frem til Forbedring af deres Teknik, af deres Maskineri og deres Fabrikker, havde vi aldrig haft saa konkurrencedygtig en Industri herhjemme, som vi trods alt har. For det er jo rigtigt, at vi for 20 Aar siden havde en Udførsel af Industrivarer, der kun androg ca. 20 Mill. Kr., 8 pCt. af den samlede danske Eksport, medens den nu er naaet op til ca. 270 Mill. Kr., 20 pCt. af vor samlede Eksport. Den væsentligste Del af dansk Jernindustri arbejder i Øjeblikket for Verdensmarkedet, og det er der, vi har de højeste Lønninger i vort Land. Er der nogen, der tror paa, at den danske Bondestand vil faa en Spade billigere, fordi man reducerer Lønningerne hos Burmeister & Wain? Og det samme gælder i en lang Række af de andre Industrier, som maa konkurrere med Verdensmarkedets Priser og har kunnet gøre det saaledes, at vi er vundet frem overfor de andre Lande. Men kun fordi vi har en Arbejderbefolkning, der kan lave det Kvalitetsarbejde, som er en Betingelse for den Løn, der betales

herhjemme. Jeg tør paastaa — og jeg vil i Udvalget kunne præstere Bevis for —, at paa mange Omraader er Enhedsprisen for Arbejdspræstationerne billigere i vort Land end i Lande med langt lavere Arbejds løn pr. Time.

Derfor er al den megen Tale om Fagforeningerne og om alt det daarlige, de har udført, en ilde Tale, det er en Tale, som ikke hører hjemme hos andre end det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin). Jeg synes, at alene det, at Valget til Ordfører for det konservative Folkeparti er faldet paa dette ærede Medlem netop ved Behandlingen af det foreliggende Forslag, er et Bevis for, at man ikke fra dette Partis Side ønsker en saglig Forhandling om Lovforslaget, men udelukkende en politisk Forhandling. Men er der noget Omraade, hvor man ikke har Lov til at lovgive politisk, er det paa et saadant Omraade. Der er ingen Tvivl om, at hvis den Tendens med Hensyn til Frikonkurrence og Liberalisme, som ligger i Lovforslaget, gennemføres, vil vi faa det at føle gennem mange, mange Aar, og saa vil det være rigtigt, hvad en af mine Partifæller i det andet høje Ting udtalte forleden, at som Modsætning til Frihedsstøtten paa Vesterbrogade vilde de danske Arbejdere rejse Venstre en anden Støtte til Minde om Gennemførelsen af den Lov, der her er forelagt. Det skulde derfor heller ikke være mærkeligt, hvis blot det konservative Folkeparti vilde se lidt sagligt paa Lovforslaget, om det skulde vise sig umuligt for Regeringspartiet at faa Loven vedtaget. Vi ved jo meget godt, at det langt fra er alle de Konservative, som er begejstrede for at skulle stemme for dette Lovforslag. Der sidder i det høje Landsting Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforenings Hovedbestyrelse, der har været med til at karakterisere Lovforslaget som uforløst og skadeligt; der sidder andre Medlemmer, ogsaa af det konservative Folkeparti, der har været med til som Formænd for deres Organisationer andetsteds at skrive under paa det samme. Forhaabentlig er der saa meget Mandfolk i dem — det gaar jeg ud fra —, at de vedstaar det Standpunkt, de sagligt har taget. Hvis denne Lovgivning skal gennemføres, maa det i alt Fald være paa et sagligt Grundlag, men det har man ikke noget Flertal for i Rigsdagen. Jeg vover at paastaa, at der ikke i det høje Landsting er et sagligt Flertal for Gennemførelsen af denne Lov.

Vi fra vor Side beklager derfor i